

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τόπος: ΑΘΗΝΑ

Αριθμός Απόφασης: 1904

Έτος: 2003

Περίληψη

Αλλοδαποί - Πρόσφυγες -. Προς υπαγωγή αλλοδαπού στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης δεν απαιτείται να έχουν υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο τυπικά αποδεικτικά στοιχεία ούτε απαιτείται να έχει εκδοθεί εις βάρος του, καταδικαστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου της χώρας από την οποία προέρχεται, αλλ' αρκεί να διαπιστωθεί ότι στο πρόσωπό του συντρέχει δικαιολογημένος φόβος διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων, το αρμόδιο δε διοικητικό όργανο οφείλει να διατυπώσει την κρίση του επί του ανωτέρω ζητήματος επί τη βάσει του συνόλου των στοιχείων που έχει στη διάθεση του και λαμβάνοντας υπ' όψη την διατυπούμενη κατόπιν εξετάσεως του ενδιαφερομένου γνώμη της ειδικής γνωμοδοτικής επιτροπής, ενώπιον της οποίας το αποφασίζουν όργανο έχει, πάντως, τη δυνατότητα να αναπέμψει προς επανεκτίμηση την υπόθεση, εάν κρίνει τούτο αναγκαίο.

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 1904/2003

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 13 Μαρτίου 2001, με την εξής σύνθεση: Α. Τσαμπάση, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύουσα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Δ. Πετρούλιας, Γ. Παπαγεωργίου, Σύμβουλοι, Δ. Γρατσίας, Β. Κίντζιου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Α. Κολιοπούλου.

Για να δικάσει την από 27 Οκτωβρίου 2000 αίτηση:

του Τ. Μ. Σ., υπηκόου Τ., κουρδικής καταγωγής, κατοίκου Θηβών (*), ο οποίος παρέστη με την δικηγόρο Α. Συκιώτου (Α.Μ. 12786), που την διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος παρέστη με την Α. Ροδοκάλη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 9135/14873/29-7-2000 απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Παρέδρου Δ. Γρατσία.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξούσια του αιτούντος, η οποία ανέπτυξε και

προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και την αντιπρόσωπο του Υπουργού, που ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη και το παράβολο (1048256/2000 διπλότυπο εισπράξεως της Δ.Ο.Υ. Ενσήμων και Δικαστικών Εισπράξεων Αθηνών, 1722929 και 5399478-9/2000 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή, ο αιτών, ο οποίος είναι Τούρκος υπήκοος και ανήκει στην κουρδική μειονότητα, εισήλθε στην Ελλάδα παρανόμως, μέσω Σάμου, την 18.8.1990 και υπέβαλε, την επομένη, αίτημα για αναγνώρισή του ως πρόσφυγα. Το αίτημα απερρίφθη με την υπ' αριθμ. 9135/14873/21.1.1991 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως. Ο αιτών παρέμεινε, εν τούτοις, στην Ελλάδα και ζήτησε νέα εξέταση του αιτήματός του, με αίτηση που υποβλήθηκε την 6.10.1997 και η οποία συνοδευόταν από έγγραφα στοιχεία, μη τεθέντα υπ' όψη της Διοικήσεως κατά την αρχική εξέταση του αιτήματος. Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως θεώρησε ότι τα στοιχεία αυτά δικαιολογούσαν την επανεξέταση του αιτήματος και διέταξε, κατά τα προβλεπόμενα σχετικώς στο άρθρο 5 του τότε ισχύοντος Π.Δ. 83/1993, την εξ' υπαρχής εξέταση της υποθέσεως. Η επανεξετασθείσα αίτηση απερρίφθη, με την υπ' αριθμ. 9135/14873/26.1.2000 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, κατά της οποίας ασκήθηκε από τον αιτούντα, ενώπιον του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, η προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 του τεθέντος εν τω μεταξύ σε ισχύ Π.Δ. 61/1999. Και ναι μεν η προβλεπόμενη στο τελευταίο αυτό Π. Δ/γμα ειδική γνωμοδοτική επιτροπή ετάχθη ομοφώνως, με την από 9.3.2000 γνωμοδότησή της, υπέρ της αναγνώρισεως του αιτούντος ως πρόσφυγα, ακολούθησε, όμως, η υπ' αριθμ. 9135/14873/29.7.2000 απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, με την οποία απερρίφθη η προσφυγή του αιτούντος και του επετράπη μόνον, κατ' εφαρμογή των οριζόμενων στο άρθρο 8 του Π.Δ. 61/1999, η προσωρινή παραμονή στην Ελλάδα για ανθρωπιστικούς λόγους. Με την κρινόμενη αίτηση ζητείται ήδη εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκτώς η ακύρωση της ως άνω υπουργικής αποφάσεως, κατά το μέρος που αφορά στην οριστική απόρριψη του αιτήματος περί αναγνώρισεως του αιτούντος ως πρόσφυγα.

3. Επειδή η Διεθνής Σύμβαση περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων, υπογραφείσα στη Γενεύη την 28.7.1951 και κυρωθείσα με το Ν.Δ. 3989/1959 (Α' 201), ορίζει στο άρθρο 1Α παράγραφος 2 (όπως η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967, κυρωθέντος με τον Α.Ν. 389/1968, Α' 125) ότι ως «πρόσφυγας» νοείται, μεταξύ άλλων, και κάθε πρόσωπο, το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας, της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή λόγω του φόβου τούτου δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της Χώρας ταύτης». Εξ άλλου, ο Ν. 1975/1991, τιτλοφορούμενος «Είσοδος - έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισεως αλλοδαπών προσφύγων κ.λπ.» (Α' 184) ορίζει στην παράγραφο 1 του άρθρου 25 (αντικατασταθέντος με το άρθρο 2 του Ν. 2452/1996, Α' 283) ότι «ο αλλοδαπός που βρίσκεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στο Ελληνικό έδαφος, αναγνωρίζεται ύστερα από αίτησή του ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο, εφόσον στο πρόσωπό του συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου ΙΑ της από 28.7.1951 Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης «περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων» (...), όπως τροποποιήθηκε με το από 31.1.1967 Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης (...)». Ο αυτός νόμος χορήγησε, με την παράγραφο 1 του άρθρου 24, αντικατασταθέντος με το άρθρο 1 του Ν. 2452/1996, νομοθετική εξουσιοδότηση με αντικείμενο τη θέσπιση διαδικασίας

αναγνωρίσεως αλλοδαπού ως πρόσφυγα. Κατ' επίκληση της τελευταίας αυτής εξουσιοδοτήσεως, εκδόθηκε αρχικά το Π.Δ. 83/1993, Α' 36 (που ίσχυε κατά το χρόνο καταθέσεως της αιτήσεως, με την οποία ο αιτών ζήτησε επανεξέταση της υποθέσεώς του) και στη συνέχεια το Π.Δ. 61/1999, Α' 63 (που ίσχυε κατά το χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την οποία απερρίφθη η επανεξετασθείσα αίτηση του αιτούντος). Στο άρθρο 1 παράγραφος 5 του Π.Δ. 61/1999 προβλέπεται ότι ο αλλοδαπός που επιδιώκει την υπαγωγή του στο καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης υποβάλλει υποχρεωτικά, μαζί με τη σχετική αίτηση, τα ταξιδιωτικά έγγραφα που κατέχει και τα στοιχεία που πιστοποιούν την ταυτότητά του, τη χώρα προέλευσης, τον τόπο καταγωγής του και την οικογενειακή του κατάσταση, ορίζεται, όμως, επίσης, ότι «η αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα δεν προϋποθέτει απαραίτητως την υποβολή τυπικών αποδεικτικών στοιχείων». Στο άρθρο 2 παράγραφοι 1, 2 και 3 του αυτού Π.Δ. 61/1999 ορίζεται ότι το αίτημα του αλλοδαπού εξετάζεται αρχικώς από την κατά τόπο αρμόδια αστυνομική αρχή και ότι η εξέταση περιλαμβάνει συνέντευξη του ενδιαφερομένου, με τη βοήθεια διερμηνέα, προκειμένου να επιβεβαιωθεί το περιεχόμενο της αιτήσεώς του και να διευκρινισθούν οι λόγοι που τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει τη χώρα του. Το αυτό άρθρο 2 προβλέπει, επίσης, στην παράγραφο 6, ότι μετά το πέρας της συνεντεύξεως ο υπάλληλος που τη διενήργησε συντάσσει έκθεση, περί της οποίας ορίζονται τα εξής: «Η εν λόγω έκθεση, αφού αναγνωσθεί με τη βοήθεια διερμηνέα και επιβεβαιωθεί το περιεχόμενό της από τον αιτούντα, υπογράφεται απ' αυτόν, το διερμηνέα, τον ενεργούντα την εξέταση και τον τυχόν συμπράττοντα. Μετά την υπογραφή και στο τέλος αυτής διατυπώνεται σαφώς η γνώμη του υπαλλήλου που έλαβε την συνέντευξη, σχετικά με την συνοχή, την αληθοφάνεια, των κατατεθέντων καθώς και αν πληρούνται οι όροι αναγνώρισης σ' αυτόν της προσφυγικής ιδιότητας, σύμφωνα με το άρθρο 1Α της Σύμβασης της Γενεύης του 1951. Σε κάθε περίπτωση η αμφιβολία ενεργεί υπέρ του αιτούντος». Ο φάκελος της αιτήσεως, μαζί με την έκθεση που συντάσσεται εν σχέσει προς τη συνέντευξη του ενδιαφερομένου, διαβιβάζεται, σύμφωνα με τα άρθρα 2 παράγραφος 9 και 3 παράγραφος 1 του Π.Δ. 61/1999, στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως και η απόφαση περί αναγνωρίσεως του αλλοδαπού ως πρόσφυγα ή περί απορρίψεως του αιτήματός του εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου, κατόπιν προτάσεως της Διευθύνσεως Κρατικής Ασφάλειας. Ο αρμόδιος για τη διατύπωση της προτάσεως υπάλληλος συλλέγει, κατά το ως άνω άρθρο 3 παράγραφος 1, κάθε στοιχείο χρήσιμο για την υπόθεση και έχει τη δυνατότητα, κατά την αυτή διάταξη «να ζητεί τις απόψεις και άλλων Αρχών (...) και πληροφορίες από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες ή άλλες οργανώσεις, ιδίως σε ό,τι αφορά την κατάσταση σε τρίτες χώρες προέλευσης ή διέλευσης και (...) να προβαίνει σε επανεξέταση του ενδιαφερομένου για παροχή διευκρινίσεων ή κατάθεση συμπληρωματικών στοιχείων προς τεκμηρίωση της εισήγησής του, εφόσον κρίνει τούτο αναγκαίο ή διαταχθεί σχετικά». Περαιτέρω, στο άρθρο 3 παράγραφοι 3 έως 7 του Π.Δ. 61/1999, προβλέπεται ότι εάν απορριφθεί το αίτημά του, ο αλλοδαπός δικαιούται να ασκήσει προσφυγή, επί της οποίας αποφαινεται ο Υπουργός Δημοσίας Τάξεως, κατόπιν γνώμης ειδικής επιτροπής, και ότι η επιτροπή καλεί τον ενδιαφερόμενο να παραστεί κατά τη συνεδρίασή της, για να εκθέσει προφορικά, με τη βοήθεια διερμηνέα, τα επιχειρήματά του και να δώσει διευκρινίσεις ή να υποβάλει τυχόν συμπληρωματικά στοιχεία. Τέλος, στο άρθρο 5 του Π.Δ. 61/1999 (το οποίο επαναλαμβάνει, κατά βάση, αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 5 του προϊσχύσαντος Π.Δ. 83/1993) ορίζεται ότι ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, δύναται να διατάξει την εξ υπαρχής εξέταση αιτήματος παροχής ασύλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 του διατάγματος, αν προσκομίζονται από τον αιτούντα νέα κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν το πρόσωπο αυτού ή των μελών της οικογένειάς του και τα οποία, εάν ήταν γνωστά πριν από την έκδοση της οριστικής αποφάσεως, θα αποτελούσαν βασικό κριτήριο αναγνώρισης του ως πρόσφυγα.

4. Επειδή, με την αίτηση επανεξετάσεως της υποθέσεώς του, ο αιτών επικαλέσθηκε τα εξής: Ήταν μέλος του αριστερού κουρδικού κόμματος KAWA, μετά τη διάλυση του οποίου προσχώρησε στην κουρδική οργάνωση PKK. Το έτος 1979 συνελήφθη στα Άδανα, λόγω συμμετοχής του σε διαδηλώσεις και προφυλακίσθηκε επί έξι μήνες. Ενώ εκκρεμούσε η ποινική του δίωξη, έλαβε επιτυχώς μέρος στις εισαγωγικές εξετάσεις για τη Σχολή Πολιτικών Επιστημών της Άγκυρας και εγκαταστάθηκε στην τελευταία αυτή πόλη. Το 1983 έμαθε ότι καταδικάσθηκε ερήμην σε ποινή φυλακίσεως έξι ετών και τεσσάρων μηνών και απεφάσισε, για να αποφύγει τη σύλληψη, να εγκαταλείψει τη Σχολή στην οποία φοιτούσε. Το 1985 συνελήφθη και εξέτισε στη φυλακή της Μαλάτίας, μέχρι τον Αύγουστο του 1987, μέρος της ποινής που του είχε επιβληθεί. Στη συνέχεια υποχρεώθηκε να καταταγεί στο στρατό, αλλά ένα μήνα μετά την κατάταξή του λιποτάκτησε και εγκαταστάθηκε στην Άγκυρα, όπου συνελήφθη το Μάιο του 1988 και καταδικάσθηκε σε ποινή φυλακίσεως πέντε ετών επειδή, κατά την έρευνα στο κατάλυμά του, είχαν βρεθεί έντυπα στην κουρδική γλώσσα. Το Δεκέμβριο του 1989, μετά από φυλάκιση είκοσι μηνών και εν αναμονή της εκδικάσεως της εφέσεώς του κατά της τελευταίας ως άνω καταδικαστικής αποφάσεως, υποχρεώθηκε να επανακαταταγεί στο στρατό. Λιποτάκτησε και πάλι, εγκαταστάθηκε στην Κωνσταντινούπολη και τον Αύγουστο του 1990, μετέβη στο Κουσάντασι, απ' όπου πέρασε στη Σάμο με μια μικρή βάρκα. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του αυτών ο αιτών προσκόμισε τα εξής στοιχεία: α) Ένα πιστοποιητικό της Σχολής Πολιτικών Επιστημών της Άγκυρας, με ημερομηνία 18.12.1991, εις το οποίον ανεφέρετο ότι είχε διαγραφεί από τη Σχολή το Νοέμβριο του 1984 και β) ένα πιστοποιητικό της Γενικής Εισαγγελίας του Δικαστηρίου Κρατικής Ασφαλείας της Τουρκίας, με ημερομηνία 19.12.1991, από το οποίο συνάγεται ότι το δικαστήριο αυτό τον είχε κηρύξει αθώο της κατηγορίας ότι ανήκε σε παράνομη οργάνωση και ότι εκκρεμούσε, εις βάρος του, δίωξη ενώπιον άλλου δικαστηρίου για άλλα αδικήματα. Η επανεξετασθείσα αίτηση του εν λόγω απερίφθη, κατά τα ήδη εκτεθέντα, με την υπ' αριθμ. 9135/14873/26.1.2000 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την εξής επί λέξει αιτιολογία: «Τα έγγραφα που προσκόμισε ο αιτών ως νέα στοιχεία τεκμηρίωσης στερούνται εχεγγύων γνησιότητας. Συγκεκριμένα, δεν έχουν αποδεικτική δύναμη, καθότι πρόκειται για ανεπικύρωτα φωτοαντίγραφα σε ανεπίσημη μετάφραση. Το περιεχόμενο δε αυτών είναι αόριστο και δεν συγκεκριμενοποιεί τη δίωξή του από τις τουρκικές αρχές (καταδικαστική απόφαση) που επικαλείται». Κατά της απορριπτικής αυτής αποφάσεως ασκήθηκε από τον αιτούντα προσφυγή, υπέρ της αποδοχής της οποίας ετάχθη, με την από 9.3.2000 γνωμοδότησή της, έπειτα από προφορική εξέταση του αιτούντος, η προβλεπόμενη στο νόμο ειδική επιτροπή, αναφέροντας για τον αιτούντα ότι «είναι κουρδικής καταγωγής, αντίθετος προς το καθεστώς της χώρας του ότι υπέστη διώξεις από τις αρχές της χώρας του», πράγμα που είχε ως συνέπεια την κράτησή του στις φυλακές της Άγκυρας για διάστημα είκοσι μηνών και ότι εγκατέλειψε το Πανεπιστήμιο (Σχολή Πολιτικών Επιστημών) για να αποφύγει σύλληψή του και γι' αυτό διεγράφη το 1984. Τελικώς, όμως, η προσφυγή του αιτούντος απερρίφθη με την προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, στην οποία παρατίθεται αιτιολογία πανομοιότυπη με εκείνη της προσβληθείσης με την προσφυγή αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου. Υπό τα δεδομένα, όμως, αυτά, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση αιτιολογείται, όπως βασίμως προβάλλεται, πλημμελώς. Και τούτο, διότι, προς υπαγωγή αλλοδαπού στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης δεν απαιτείται (όπως, άλλωστε, ρητώς ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 5 του Π.Δ. 61/1999) να έχουν υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο τυπικά αποδεικτικά στοιχεία ούτε απαιτείται να έχει εκδοθεί, εις βάρος του, καταδικαστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου της χώρας από την οποία προέρχεται, αλλά αρκεί, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 1Α παράγραφος 2 της Συμβάσεως αυτής, να διαπιστωθεί ότι στο πρόσωπό του συντρέχει «δικαιολογημένος φόβος διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων»? το

αρμόδιο δε διοικητικό όργανο οφείλει να διατυπώσει την κρίση του επί του ανωτέρω ζητήματος, επί τη βάσει του συνόλου των στοιχείων που έχει στη διάθεσή του (βλ. σχετικά και τα οριζόμενα στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του Π.Δ. 61/1999) και λαμβάνοντας υπ' όψη (επί ασκήσεως της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 3 του ανωτέρω Π.Δ/τος) την διατυπούμενη κατόπιν εξετάσεως του ενδιαφερομένου γνώμη της ειδικής γνωμοδοτικής επιτροπής, ενώπιον της οποίας το αποφασίζον όργανο έχει, πάντως, τη δυνατότητα να αναπέμψει προς επανεκτίμηση την υπόθεση, εάν κρίνει τούτο αναγκαίο. Επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, στην οποία αναφέρεται ότι δεν συντρέχουν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις που τάσσει η Σύμβαση της Γενεύης προς αναγνώριση αλλοδαπού ως πρόσφυγα, αφ' ενός επειδή τα στοιχεία που κατέθεσε ο αιτών προς απόδειξη των ισχυρισμών του υπεβλήθησαν σε ανεπικύρωτα φωτοαντίγραφα και σε ανεπίσημη μετάφραση και αφ' ετέρου επειδή από τα στοιχεία αυτά δεν προκύπτει ότι έχει εκδοθεί εις βάρος του συγκεκριμένη καταδικαστική απόφαση, πρέπει, κατ' αποδοχή της κρινομένης αιτήσεως, να ακυρωθεί.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Δέχεται την υπό κρίση αίτηση.

Ακυρώνει, κατά τα εκτιθέμενα στο αιτιολογικό, την υπ' αριθμ. 9135/14873/29.7.2000 απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, κατά το μέρος που προσβάλλεται, ήτοι κατά το μέρος που αφορά την απόρριψη του αιτήματος του αιτούντος περί αναγνώρισεώς του ως πρόσφυγα.

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος, η οποία ανέρχεται στο ποσό των επτακοσίων εξήντα (760) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 21 Μαρτίου 2001

Η Προεδρεύουσα Σύμβουλος

Α. Τσαμπάση

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 2 Ιουλίου 2003.

Η Πρόεδρος του Α' Τμήματος

Α. Τσαμπάση

Η Γραμματέας

Α. Κολιοπούλου

Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος Διακοπών

Α. Τριάδη